

DE ZONKANT...

DOOR
MARY POS

HET smalle gezichtje van Dominé's vrouwtje stond terneergeslagen.... Kwam er dan nooit een eind aan de zorgen? Door de strenge koude, die dezen winter geheerscht had, was er zooveel gebrek en zooveel ziekte onder de gemeenteleden gekomen, dat het je haast benauwde. Bovendien deden ze zelf niet anders dan tobben met de kinderen.....Het bleef maar hoesten en opgeven, en nu was haar man zelf ook naar bed gegaan met griep.....

Ze had alle ziekenbezoeken op moeten schorten, doch met één maakte ze een uitzondering. Ze kon het niet over haar hart verkrijgen Wim, het oude, afgedankte huisnaaistertje, dat stijf van de rheumatiek was, en in haar eentje boven den ouden stal van de Korver woonde, aan haar lot over te laten. De oude stumper had het dezen winter toch al zoo slecht gehad met de nijpende kou, dus wie weet hoe naar ze er weer aan toe was.....

„Komt Uwes maar bove, Juffrouw”, klonk een blijmoedige stem op haar „volk” roepen, vanuit Wims kamertje. „Want ik ken zellet niet bij Uwes komme.....”

Moeizaam beklom ze de steile treden..... Hè, wat voelde ze zich doodop..... Doch toch trok ze haar mond in een vroolijken lach, bij het binnentreden van Wims kamertje.

„Zoo Wimmetje, daar ben ik hoor. Hoe maak je het?”

„O best Juffrouw, wat toch aardig van Uwes om naar me toe te komme..... Hoe gaat het met Uwes kinders en met Dominé?”

„Ja, die is ook ziek Wim, en de kinderen blijven maar hoesten.....”

„Nou, dat is toch wat Juffrouw”, zei Wim op zoo'n diep meewarigen toon, dat ze er zelfs, niettegenstaande al haar zorg, toch even om moest glimlachen. „Maar, zeg me nu eerst maar eens, hoe of jij het wel maakt.....”

HET OUDE HUIS TE SCHIEDAMSCHEN DIJK staat in den weg van de moderne verkeersverkeer en wordt gedacht aan te worden afgevoerd en verroling naar een goede plaats.

„O, ik best Juffrouw..... God is zóó goed voor me..... nou ja, ik ben op dit oogenblik wel weer veel pijnlijker dan anders, maar ja, hoe ken het ook anders met die kou en dit rare weer..... Daarom kon ik ook niet naar de trap komme, dus dat moet Uwes maar niet kwalijk neme.....”

„Welnee Wim, wat denk je nu.....”

„Maar verder gaat het zóó goed met me Juffrouw..... Het ontbreekt me aan niks, en telkes komme er van die verrassing..... Zoo nou ook. Ik had Uwes niet durreve verwacht..... En dáárom zeg ik wel es tege me zellef: Wim, wat ben je toch vaak kleingeloovig en ontevrede..... Kijk toch es een beetje meer naar de Zonkant..... Want ik wil Uwes wel vertelle Juffrouw, dat ik soms, as ik smorges wakker wor, erreg verdrietig ben, want dan doet alles me zóó zeer; dan ken ik me bed soms niet uitkomme..... Zoo ook van morrege..... Ik probeerde al, en probeerde nog es, en het ging niet. O, zei ik tege me zellef: Wat ben je toch ongelukkig Wim. Daar leg je nou moederziel alleen, en geen mensch, die je hellept..... Toe heb ik legge huile, maar eindelijk zei ik: Wim, je Hemel-

de rimmetiek..... Toe had ik nog maar éentje over, toe heb ik maar weer gebede juffrouw..... en ik zeg, Lieve Vader, Uwes weet, dat ik zoo alleen ben, en zo koud ben, en dat ik zoo'n trek in een warrem koppie drinke heb, wil Uwes me dan kracht geve, om die lucefer an te steke? Toe probeerde ik het nog es, en juffrouw, laat je nou anvliege! Ik schrok ervan! Maar een kwartiertje later had ik een koppie thee! Ik was de koning te rijk..... Toe zei ik: Wim, wees nou nooit meer zoo gauw verdrietig, want je bent niet alleen. God zorgt altijd voor je, maar je moet niet altijd alles van de zwartste kant bekijke..... Je moet naar de Zonkant zien..... En later kwam het meisje van juffrouw Bot en heeft me kamertje gedaan en nou komt Uwes weer..... Dus wat een weldade.....”

„Heerlijk Wim, dat je het alles zoo zien mag.”

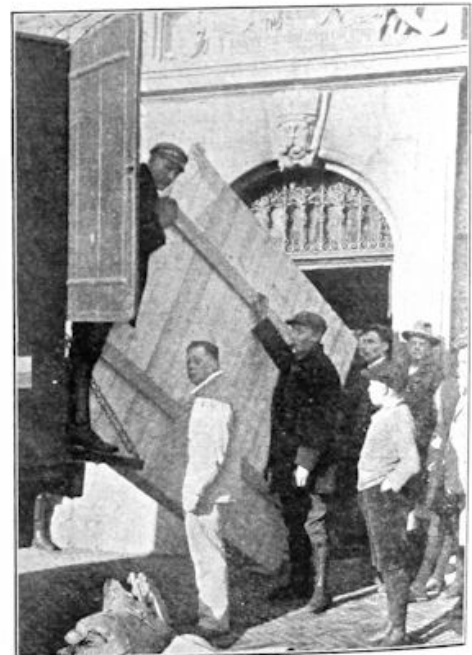
„Maar het is toch zoo. Wat voor weldaden geniet ik niet in zoo heel veel opzichten.”

Dominé's vrouwtje had de tranen in de oogen..... Neen, hier behoefde ze niet te kommen troosten, maar hier had ze heen moeten gaan om zelf getroost te worden..... Want wat was haar leven niet oneindig gelukkiger en rijker dan dat van oude Wim, die nog zoo dankbaar was in haar tegenspoeden.

„Wim, weet je wel, dat jij met je sterke geloof en je blijmoedige hart tot een voorbeeld bent?”

LINKS: Dezer dagen is het Nederlandse motorschip „Zeeland” met een lading cement van Londen via IJmuiden in de Alkmaarsche haven aangekomen, alwaar de lading wordt gelost. Dat een zeeschip opstoot naar Alkmaar behoort zeker wel tot de zeldzaamheden.

RECHTS: De terugkeer der schatten vanuit Engeland. Vorige week maakten wij een foto van het transport van de Ned. kunstschaten welke teruggekomen zijn van de tentoonstelling te Londen. Het uitladen aan het Rijksmuseum te A'dam.